

ชื่อเรื่อง เค้าแมวน้อยกลัวความมืด

“พลี๊อป” ลูกนกเค้าแมวยังง้ออาศัยอยู่กับพ่อแม่ที่ยอดไม้สูงลิ่วกลางทุ่ง พลี๊อปตัวอ้วนมีขนนุ่มปุกปุย หน้าของพลี๊อปเป็นรูปหัวใจ ดวงตากกลมโตและมีขาที่โง้งมากด้วย ที่จริงแล้วเขาก็เหมือนลูกเค้าแมวตัวอื่นเปี๊ยะเลย เว้นอย่างเดียว...พลี๊อปกลัวความมืด “ลูกจะกลัวความมืดไม่ได้นะ” แม่เค้าแม่ว่า “ไม่เคยมีเค้าแมวตัวไหนกลัวความมืด เค้าแมวเป็นนกกลางคืนนะลูก” พลี๊อปหลบตามองนิ้วเท้าตัวเอง “ผมอยากเป็น นกกลางวัน” แม่เค้าแมวลืมตาขึ้น “พลี๊อป ลูกกลัวความมืดเพราะลูกไม่รู้จักความมืดเท่านั้นเอง... ลูกรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับความมืด” “มันมีสีดำ” พลี๊อปตอบ “ผิดตั้งแต่ต้นเลยจ๊ะ มันอาจมีสีเงิน สีฟ้า สีเทา หรือสีอื่น ๆ อีกมากมาย แต่แทบไม่เคยมีสีดำเลย...แล้วลูกรู้อะไรอีก” “ผมไม่ชอบมัน ไม่ชอบซึกกะนิดเดียว” แม้ว่า “นั่นไม่ใช่การรู้จักนะ เป็นความรู้สึกต่างหาก” “ความมืดอันตราย” พลี๊อปพูดเสียงดัง “แม้ว่าทางที่ดี ลูกไปเผชิญโลกดีกว่า แล้วลองค้นหาว่าความมืดคืออะไร ก่อนที่จะปักใจเชื่อ”

ปีกเล็ก ๆ ของพลี๊อปพาเขาเผลอลงมา เขาตีลังกาเร็วจี๊ดถึง 7 ครั้งผ่านเด็กผู้ชายคนนั้นไป “โ๊ะ...กั๊งหันยั๊ก” เด็กชายร้อง “ที่จริงฉันเป็นนกเค้าแมวยังง้อชาวตะหาก” พลี๊อปว่าพลางพุงตัวลุกขึ้น “นั่นสิ...นายไม่มีหาง เป็นกั๊งหันดอกไม้ไฟได้หรือจนกว่าจะมีด...แหม...ฉันละอยากให้มืดเร็ว ๆ จัง” “ความมืดน่าตื่นเต้นนอก แล้วฉันนี้จะตื่นเต้นเป็นพิเศษเพราะเราจะจุดดอกไม้ไฟกัน มีทั้งจรวด จานบิน แล้วก็ภูเขาไฟ แล้วก็ฝนทอง แล้วก็ไฟเย็น”

ตกคำ “เร็วพลี๊อป...พ่อว่าเขาเริ่มเล่นดอกไม้ไฟกันแล้วละ มาตรงนี้เราจะเห็นมันสวยมากเลย พ่อชอบดอกไม้ไฟ” พ่อเค้าแมวมองแสงวาบ ๆ ที่หมุนเป็นวงกลมรอบแล้วรอบเล่า เมื่อดอกไม้ไฟอันสุดท้ายอ่อนแสงลง พ่อเค้าแมวบินโฉบหายไปในความมืดราวกับผีเสื้อกลางคืนสีขาวตัวโต

ที่มา : จิลล์ ทอมลินสัน. เค้าแมวน้อยกลัวความมืด โดยกรรณิการ์ พรหมเสาร์. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มูลนิธิเด็ก, 2536

คำถามที่ 1 แบบเลือกตอบ

คำถาม จากนิทานที่นักเรียนได้อ่านข้างต้น ผู้แต่งมีวัตถุประสงค์หลักอย่างไรในการเขียนนิทานเรื่องนี้

1. เพื่อให้เด็กที่อ่านหนังสือนี้แล้วไม่กลัวความมืด
2. เพื่อให้เด็กที่อ่านหนังสือนี้รู้จักวิถีชีวิตของสัตว์กลางคืน
3. เพื่อให้เด็กที่อ่านหนังสือนี้รู้จักนกเค้าแมวอย่างช้า
4. เพื่อให้เด็กที่อ่านหนังสือนี้ช่วยกันอนุรักษ์นกเค้าแมว

เฉลย/แนวคำตอบ คำตอบที่ : 2. เพื่อให้เด็กที่อ่านหนังสือนี้รู้จักวิถีชีวิตของสัตว์กลางคืน

กระบวนการอ่าน: การบูรณาการและตีความ

สถานการณ์: บริบทการอ่านเพื่อการศึกษา

แหล่งที่มา: เนื้อเรื่องเดียว

รูปแบบของเนื้อเรื่อง: แบบต่อเนื่อง

ประเภทของเนื้อเรื่อง: บอกเล่าอธิบายเหตุผล

ลักษณะข้อสอบ: แบบเลือกตอบ

ความสอดคล้องตัวชี้วัด: ท 1.1, ม. 1/2: จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน

คำถามที่ 2 แบบเลือกตอบเชิงซ้อน

คำถาม จากเนื้อเรื่องข้างต้น ข้อความใดต่อไปนี้เป็นลักษณะของลูกนกเค้าแมวอย่างช้าให้วงกลมล้อมรอบคำว่า “ใช่” หรือถ้าข้อใดไม่เป็นลักษณะของลูกนกเค้าแมวอย่างช้าให้วงกลมล้อมรอบคำว่า “ไม่ใช่” ดังตัวอย่าง

ข้อความ	คำตอบ
ลูกนกเค้าแมวอย่างช้าขาตรงและสั้นมาก	ใช่ / ไม่ใช่
รูปหน้าของลูกนกเค้าแมวอย่างช้ามีทรงกลมแป้น	ใช่ / ไม่ใช่
ดวงตาของลูกนกเค้าแมวอย่างช้ามีขนาดใหญ่และกลม	ใช่ / ไม่ใช่
ลูกนกเค้าแมวอย่างช้ามีขนที่อ่อนนุ่มปุกปุย	ใช่ / ไม่ใช่
ขาของลูกนกเค้าแมวอย่างช้ามีลักษณะโค้ง	ใช่ / ไม่ใช่

เฉลย/แนวคำตอบ คำตอบที่ : ไม่ใช่, ไม่ใช่, ใช่, ใช่, ใช่

กระบวนการอ่าน: การบูรณาการและตีความ

สถานการณ์: บริบทการอ่านเพื่อการศึกษา

แหล่งที่มา: เนื้อเรื่องเดียว

รูปแบบของเนื้อเรื่อง: แบบต่อเนื่อง

ประเภทของเนื้อเรื่อง: บอกเล่าอธิบายเหตุผล

ลักษณะข้อสอบ: แบบเลือกตอบเชิงซ้อน

ความสอดคล้องตัวชี้วัด: ท 1.1, ม. 1/2: จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน

คำถามที่ 3 แบบเติมคำตอบแบบปิด

คำถาม อ่านข้อความด้านล่างและใส่ตัวเลขตามลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเรื่องเค้าแมวน้อยกลัวความมืด

ข้อความ	ลำดับสถานการณ์
พ่อเค้าแมวนบินโฉบหายไปในความมืดราวกับผีเสื้อกลางคืนสีขาวตัวโต	
พลี้อหลับตามองนิ้วเท้าตัวเอง “ผมอยากเป็น นกกลางวัน”	
ลูกนกเค้าแมวยังชั่ววอกอาศัยอยู่กับพ่อแม่ที่ยอดไม้สูงลิ่วกลางทุ่ง	
“โอ๊ะ...ก๊งั่นยักษ์” เด็กชายร้อง “ที่จริงฉันเป็นนกเค้าแมวยังชั่ววอก”	
พลี้อปัวววนมีขนนุ่มปุกปุย หน้าของพลี้อเป็นรูปหัวใจ ดวงตากกลมโตและมีขาที่โก่งมากด้วย	

เฉลย/แนวคำตอบ คำตอบที่ : 5, 3, 1, 4, 2

กระบวนการอ่าน: การบูรณาการและตีความ

สถานการณ์: บริบทการอ่านเพื่อการศึกษา

แหล่งที่มา: เนื้อเรื่องเดียว

รูปแบบของเนื้อเรื่อง: แบบต่อเนื่อง

ประเภทของเนื้อเรื่อง: บอกเล่าอธิบายเหตุผล

ลักษณะข้อสอบ: เติมคำตอบแบบปิด

ความสอดคล้องตัวชี้วัด: ท 1.1, ม. 1/2: จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน

คำถามที่ 4 แบบเติมคำตอบแบบเปิด

คำถาม เพราะเหตุใด พลี้อถึงกลัวความมืด

คำตอบ.....

เฉลย/แนวคำตอบ คำตอบที่ : พลี้อกลัวความมืดเพราะพลี้อไม่รู้จักความมืดเท่านั้นเอง เป็นเพียง

ความรู้สึกที่ทำให้พลี้อมีความหวาดกลัวในความมืด

กระบวนการอ่าน: การบูรณาการและตีความ

สถานการณ์: บริบทการอ่านเพื่อการศึกษา

แหล่งที่มา: เนื้อเรื่องเดียว

รูปแบบของเนื้อเรื่อง: แบบต่อเนื่อง

ประเภทของเนื้อเรื่อง: บอกเล่าอธิบายเหตุผล

ลักษณะข้อสอบ: เติมคำตอบแบบเปิด

ความสอดคล้องตัวชี้วัด: ท 1.1, ม. 1/2: จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน

คำถามที่ 5 แบบเติมคำตอบแบบอิสระ

คำถาม จากนิทานข้างต้น นักเรียนมีความคิดเห็นต่อความมืดเหมือนหรือใกล้เคียงกับตัวละครใดในเรื่องมากที่สุด อย่างไร จงอธิบายโดยยกตัวอย่างจากในนิทานให้สอดคล้องกับความคิดเห็น

คำตอบ.....

เฉลย/แนวคำตอบ คำตอบที่ : การกลัวความมืด คือภาวะทางจิตที่ส่งผลต่อความคิด อารมณ์ และพฤติกรรม ผู้ที่กลัวความมืดมักกลัวที่จะอยู่คนเดียวในความมืด หลีกเลี่ยงสถานที่มืด หรือมีอาการวิตกกังวลอย่างรุนแรงเมื่ออยู่ในความมืด โดยอาการกลัวความมืดอาจแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล ทั้งนี้ก็เหมือนกับพล็อตที่เป็นตัวละครในเรื่องนี้ ที่กลัวกับความมืด

กระบวนการอ่าน: การบูรณาการและตีความ

สถานการณ์: บริบทการอ่านเพื่อการศึกษา

แหล่งที่มา: เนื้อเรื่องเดียว

รูปแบบของเนื้อเรื่อง: แบบต่อเนื่อง

ประเภทของเนื้อเรื่อง: บอกเล่าอธิบายเหตุผล

ลักษณะข้อสอบ: เติมคำตอบ

ความสอดคล้องตัวชี้วัด: ท 1.1, ม. 1/2: จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน